

РЕШЕНИЕ

№ 12695

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1045** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на П. Г. П., против Решение № 5410/16.12.2024 г. постановено по НАХД № 15878/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 29-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-020967/12.08.2022 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което му е наложено административно наказание “глоба“ в размер на 1 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца, на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП, за административно нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

Касаторът, с жалбата определя въззивното решение като неправилно. Сочи доводи, идентични на тези наведените в жалбата до СРС. Иска се отмяна на съдебния акт, както и отмяна на издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с представени чрез юрисконсулт - пълномощник писмени бележки, оспорва касационната жалба, като моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, в случай на такъв.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от

НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното: Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Въззивният съд, въз основа на събраните по реда на НПК писмени и гласни доказателства, е установил следната фактическа обстановка:

На 15.07.2024 г., около 07:45 часа, в [населено място] Г. П. управлявал лек автомобил „Х., Акорд“, с рег. [рег.номер на МПС], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Същият е проверен от полицейски служители /от които свидетелят Б./, поради начина, по който бил спрял на автобусната спирка. В хода на проверката е констатирано, че водачът лъха на алкохол, поради което е сезиран ОДЧ, който да извърши на място проверка за наличие на алкохол в кръвта на водача. При тестването на П. в 08:09 ч. с техническо средство „Алкотест Дрегер“, ARPM 0406, проба № 00046, е отчетен положителен резултат от 1,31 промила в издишания въздух. На същият е връчен Талон за медицинско изследване с № 0174622 със 7 броя стикери серия „А“ № 100827 за МБАЛ „Св.Анна“. Автомобилът е закаран с репатрак до 09 РУ-СДВР. За констатираното административни нарушение св. Б. съставил АУАН бл. № 1175735 на 15.07.2024г., като възведеното деяние е квалифицирано по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

След взета кръвна проба на жалбоподателя в УМБАЛ „Света Анна“ на 16.07.2024 г. е изготвено химическо изследване под № 496, което установило 0,91 промила етилов алкохол в кръвта. Извършеното повторно химическо изследване на 16.10.2024г., по искане на жалбоподателя, потвърдило, че установеният етилов алкохол в кръвта П. е 0,91 промила.

Започнало е досъдебно производство (ДП) №1167/2024 г. по описа на 09РУ-СДВР, пр. пр. №29954/2024 г. по описа на СРП, което е прекратено с Постановление от 17.09.2024 г. и изпратено на началника на О „ПП“-СДВР.

След получаването на административнонаказателната преписка наказващият орган издал процесното НП, с което на П. е наложено административно наказание “глоба“ в размер на 1 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца, на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП, за административно нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

При така приетата за установена фактическа обстановка, СРС обусловил изводи, че НП е издадено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон. Изтъкнал е, че в АУАН и НП се съдържат всички изискуеми от закона реквизити и е дадено достатъчно пълно и ясно фактическо описание. Същите са издадени от компетентни органи, в сроковете по ЗАНН и при спазване на процесуалния ред за това. Заклучил е, че нарушението е извършено виновно, като деецът е съзнавал общественоопасния му характер, тъй като е правоспособен водач на МПС.

Въззивното решение е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. За да постанови въззивното решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административнонаказателно производство. Наличната доказателствена маса е достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на П..

Изложената СРС аргументация за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на НП и за съответствието му с материалния закон е убедителна и съответна на

приложимите процесуални и материалноправни норми, поради което не следва да се преповтаря от касационната инстанция-чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН. Съответни на доказателствената съвкупност по делото са изводите на районния съд за доказаност на вмененото нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, който урежда императивна забрана за водача на ППС да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози. От приложената по АНП справка картон на водача се установява, че П. П. е правоспособен водач, притежаващ СУМПС №[ЕИК], издадено на 04.01.2021г., валидно до 04.01.2026г. Установеният с техническо средство „Алкотест Дрегер“, ARPM 0406, проба № 00046, на инкриминираната дата положителен резултат от 1.31 промила в издишания въздух, е потвърден с протокол за химическо изследване № 496 от 16.07.2024 г. на УМБАЛ „Св. Анна“, според който в кръвната проба, иззета от П. П., е установен етилов алкохол от 0.91 промила. Протоколът за химическо изследване съдържа отбелязване, че състоянието на пробите отговаря на изискванията на Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, поради което липсва основание да не се даде вяра на обективирания резултат. Законосъобразно наказание е наложено за реализиран административно наказателен състав по чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП.

Предвид гореизложеното, настоящият касационен състав намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция в полза на Столична дирекция на вътрешните работи следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. ч. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 (осемдесет) лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд - София - град, XII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5410 от 16.12.2024 г., постановено по НАХД № 15878/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав.

ОСЪЖДА П. Г. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: